

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ Γ΄

Ἡ ζωὴ τοῦ Αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ μεταβαλμένη εἰς τὴν ἀπλὴν γλώσσαν, ἡ ὁποία δίδει μέγα ὄφελος ἐκείνων ὅπου τὴν ἀναγνώνουν, πρῶτον χαράν, δεύτερον γνῶσιν.

1. Τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὅπου εἶναι εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν
5 ἐξέταξαν μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν καὶ ἄλλοι καὶ τὴν ἐπαράδωσαν ἐκείνων ὅπου ἤλθαν κατόπιν ὕστερα ἀπὸ ἐκείνους, πλὴν ὁ Αἰσώπος φαίνεται νὰ μηδὲν εἶναι μακρῖα ἀπὸ κάποιαν θεοτικὴν πνεῦσιν καὶ ἔφτασεν τὴν διδασκαλίαν τὴν τακτικὴν καὶ ἐπέρασεν εἰς τὰ μέτρα πολλὰ τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ ἐκείνους, διότις ἐκεῖνα ὅπου ἔλεγεν μηδὲ τὰ ἐσυλλογᾶτον μηδὲ ἀπὸ ἄλλες ἱστορίες ἢ
10 γνῶμες τὰ ἔπαιρνε, μόνον ἀπὸ τὴν ἐδικὴν του γνῶσιν. Καὶ ὀλωσδιόλου ἐπέρασεν ἡ ζωὴ του εἰς τοὺς μύθους καὶ ἔτζι ἔσυρνε ἐκείνους ὅπου τὸν ἀφκροῶνταν εἰς τὴν γνώμην του τόσον, ὅτι οἱ διδασκάλοι τοῦ καιροῦ ἐκεινοῦ δὲν ἐδύνουνταν νὰ λαλήσουν ἔμπροσθέν του. Καὶ ἡ συντυχία του ἦτον ἀπάνω εἰς τὰ πετούμενα πουλία καὶ εἰς ἀλεπούδες καὶ ἄλλα ζῶα. Καὶ
15 ἐμυθεύετον τὰ ἔργα τῶν κατὰ τοὺς καιρούς, τοὺς κινδύνους ὅπου ἐκινδύνευαν καὶ τὸ ὄφελος ὅπου εἶχαν. Λοιπὸν αὐτὸς ὁ Αἰσώπος τὴν ζωὴν του τὴν ἐπέρναν μὲ πολιτείαν καὶ ὁμοίωμα φιλοσόφου. Τοῦ ὁποίου τὸ γένος ἦτον ἀπὸ τὴν λεγομένην μεγάλην Φρυγίαν, ἀπὸ τὸ Ἀμόριον, ἡ δὲ τύχη τὸν ἐκατέφερεν καὶ ἔγινε σκλάβος. Τὸ ὅποιον μοῦ φαίνεται πολλὰ ὅτι τοῦ Πλάτωνος ὁ λόγος,
20 ὅπου γράφει εἰς τὸν Γοργία, πῶς τὸ εἶπεν καλὰ καὶ ἀληθινὰ ὅτι τοῦτα τὰ δύο εἶναι ἐναντία, ἡ φύσις καὶ ὁ νόμος, διότις ἡ φύσις τὸν Αἰσώπον τὸν ἔκαμεν ἐλεύθερον καὶ ὁ νόμος τῶν ἀνθρώπων ἐπαράδωκεν τὸ κορμὶν του νὰ εἶναι σκλαβωμένον, καὶ δὲν ἐδυνήθη ὀλότελα νὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὴν σκλαβίαν. Καὶ ἦτον ὄχι μόνον σκλάβος ἀλλὰ καὶ ἄσχημος τῶν ἀσχημοτέρων ἀνθρώπων
25 τοῦ καιροῦ ἐκεινοῦ. Τὸ μὲν πρῶτον εἶχε καμπούραν εἰς τὴν ράχην, ἦτον στραβόλαιμος καὶ στραβομύτης, μαῦρος, χειλᾶς. Καὶ κατὰ τὸ ὄνομά του ἦτον καὶ ἡ θεωρία του. Ἦτον καὶ πρησκόσκελος. Εἶχεν καὶ εἰς τὸ στήθος κόμπον μέγαν καὶ ἡ περπατησία του ἦτον σκυπτὴ καὶ καμπουριασμένη, τὸ δὲ περισσότερο ὅτι ἦτον τζευδὸς καὶ βραχνός, πλὴν εἰς τὴν δουλείαν ὅπου
30 ἤθελαν τὸν ὀρίσει νὰ κάμη ἦτον πρόθυμος. Ὅμως εἶναι πρᾶγμα θαυμαστὸν ὁ τοιοῦτος ἄσχημος καὶ σκλάβος νὰ κάμη θαυμαστὰ πράγματα. Λοιπὸν εἰς τὸ κορμὶν ἦτον τοιοῦτος, μὰ εἰς τὸν νοῦν ἦτον πολλὰ ἐπιτήδειος καὶ ἔτοιμος εἰς

πᾶσα πρᾶγμα νὰ δώση ἀπόκρισιν.

Μανόλης Παπαθωμόπουλος (επιμ.), *Πέντε δημῶδεις μεταφράσεις του Βίου του Αισώπου*, Παπαδήμας, Αθήνα 1999.